

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.162/2013/15. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év október hó 25. és 30. napján megtartott nyilvános ülések alapján meghozta a következő

ÍTÉLETER:

A lopás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 12.B.66/2010/115. számú ítéletét I. r., II. r., VI. r., XIV. r., XV. r. és XVI. r. vádlottak vonatkozásában az alábbiak szerint ***változtatja meg:***

I. r. és II. r. vádlottak vagyon elleni bűncselekményei a 2012. évi C. törvény 370. § (1) bekezdése, (4) bekezdés a./ pontja és a 380. § (1) bekezdése szerint minősülnek.

VI. r., XIV. r. és XVI. r. vádlottak vagyon elleni bűncselekménye a 2012. évi C. törvény 379. § (1) bekezdés c./ pontja és (4) bekezdés a./ pontja szerint minősül.

XV. r. vádlott vagyon elleni bűncselekménye a 2012. évi C. törvény 379. § (1) bekezdés c./ pontja és (4) bekezdés a./ pontja, valamint a 371. § (1) bekezdése és (4) bekezdés a./ pontja szerint minősül.

VI. r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidejét 2 (kettő) évre enyhíti.

A pénzbüntetésnél a mellékbüntetésre utalást mellőzi, és a napi tételek számát 100 (egyszáz) napi tételben, míg az egy napi tétel összegét 2000 (kettőezer) forintban állapítja meg.

A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell szabadságvesztésre átváltoztatni.

XIV. r. vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidejét 2 (kettő) évre enyhíti.

A pénzbüntetésnél a mellékbüntetésre utalást mellőzi, és a napi tételek számát 300 (háromszáz) napi tételben, míg az egy napi tétel összegét 1000 (egyezer) forintban állapítja meg.

A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell szabadságvesztésre átváltoztatni.

XV. r. vádlott vonatkozásában a Fejér Megyei Bíróság B.244/2006/2. számú, 2006. október 6. napján jogerős ítéletével kiszabott 5 (öt) hónap felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását mellőzi.

A XVI. r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetést 8 (nyolc) hónapra, a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidejét 1 (egy) évre enyhíti.

A pénzbüntetésnél a mellékbüntetésre utalást mellőzi, és a napi tételek számát 100 (egyszáz) napi tételben, míg az egy napi tétel összegét 2000 (kettőezer) forintban állapítja meg.

A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell szabadságvesztésre átváltoztatni.

I. r., II. r. és XV. r. vádlottak legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének, míg VI. r., XIV. r. és XVI. r. vádlottak a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén ugyancsak legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

IX. r. vádlott esetében a vele szemben kiszabott pénzbüntetésből az őrizetben töltött idővel 3 (három) napi tételt lerovottnak tekint.

II. r. vádlott személyi igazolványának száma: ..., XV. r. vádlott személyi igazolványának száma: ..., XVI. r. vádlott személyi igazolványának száma helyesen: ...

Egyebekben I. r., II. r., VI. r., IX. r., XI. r., XII. r., XIV. r., XV. r. és XVI. r. vádlottakkal szemben az elsőfokú ítéletet helyben hagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 42.020 (negyvenkettőezer-húsz) forint bűnügyi költségből I. r. vádlott 13.760 (tizenháromezer-hétszázhatvan) forintot, IX. r. vádlott 12.880 (tizenkettőezer-nyolcszáznyolcvan) forintot köteles megfizetni az Állam javára, míg a fennmaradó 15.380 (tizenötezer-háromszáznyolcvan) forintot az Állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

A Budapest Környéki Törvényszék a 2012. év szeptember hó 18. napján kihirdetett 12.B.66/2010/115. számú ítéletében I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki lopás büntetésében [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdés és (5) bekezdés a) pont], valamint társtettesként elkövetett jármű önkényes elvételének büntetésében [1978. évi IV. tv. 327. § (1) bekezdés], amiért őt - halmazati büntetésül - 3 év börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 195.877 forint vagyonekbobzásra ítélte.

Egyben elrendelte a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 3.B.XIX.412/2005/29. számú jogerős ítéletében kiszabott 6 hónap börtönbüntetés végrehajtását is.

II. r. vádlott bűnösségét lopás büntetében [1978. évi IV. tv. 316. § (1) bekezdés és (5) bekezdés a) pont], valamint társtettesként elkövetett jármű önkényes elvételének büntetében [1978. évi IV. tv. 327. § (1) bekezdés] állapította meg, amiért őt - halmazati büntetésül - 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.

III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett orgazdaság büntetében [1978. évi IV. tv. 326. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont], amiért őt 2 év - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 4.400.000 forint vagyonekobzásra ítélte.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság III. r. vádlottat az ellene felbújtóként elkövetett rongálás büntette [1978. évi IV. tv. 324. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

IV. r. vádlottat az ellene rongálás büntette [1978. évi IV. tv. 324. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki orgazdaság büntetében [1978. évi IV. tv. 326. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont], amiért őt 1 év - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 200.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett továbbá az elsőfokú bíróság a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén követendő átváltoztatási eljárásról is akként, hogy a pénzmellékbüntetést 2000 forintonként rendelte átváltoztatni egy-egy napi fogházbüntetésre.

Ugyanakkor V. r. vádlottat az ellene rongálás büntette [1978. évi IV. tv. 324. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

VI. r. vádlott bűnösségét orgazdaság büntetében [1978. évi IV. tv. 326. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont] állapította meg, amiért őt 1 év 6 hónap - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 200.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A pénzmellékbüntetést - meg nem fizetése esetén - 2000 forintonként rendelte átváltoztatni egy-egy napi fogházbüntetésre.

VII. r. vádlottat az ellene orgazdaság büntette [1978. évi IV. tv. 326. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

VIII. r. vádlottat az ellene orgazdaság büntette [1978. évi IV. tv. 326. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

IX. r. vádlottat bűnösnek mondta ki orgazdaság büntetében [1978. évi IV. tv. 326. § (1) bekezdés és (3) bekezdés], amiért őt 400 napi tétel - napi tételenként 1000 forint -, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte, egyben rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén követendő átváltoztatási eljárásról is.

XI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki orgazdaság büntetében [1978. évi IV. tv. 326. § (1) bekezdés és (3) bekezdés], amiért őt - mint különös visszaesőt - 10 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

XII. r. vádlott bűnösségét orgazdaság büntetében [1978. évi IV. tv. 326. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont] állapította meg, amiért őt - mint visszaesőt - 2 év, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett, börtönbüntetésre és 400.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén követendő átváltoztatási eljárásról is úgy, hogy 2000 forintonként rendelte átváltoztatni egy-egy napi fogházbüntetésre.

XIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki orgazdaság büntetében [1978. évi IV. tv. 326. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont], amiért őt 1 év 8 hónap - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 300.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 2000 forintonként rendelte egy-egy napi fogházbüntetésre átváltoztatni.

XIV. r. vádlottat bűnösnek mondta ki orgazdaság büntetében [1978. évi IV. tv. 326. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont], amiért őt 1 év 8 hónap - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 300.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. A pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 2000 forintonként rendelte egy-egy napi fogházbüntetésre átváltoztatni.

XV. r. vádlott bűnösségét orgazdaság büntetében [1978. évi IV. tv. 326. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont] és rongálás büntetében [1978. évi IV. tv. 324. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont] állapította meg, amiért őt - halmazati büntetésül - 3 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A Budapest Környéki Törvényszék egyben elrendelte a Fejér Megyei Bíróság B.244/2006/2. számú jogerős ítéletében kiszabott 5 hónap börtönbüntetés végrehajtását is.

Végezetül XVI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki orgazdaság büntetében [1978. évi IV. tv. 326. § (1) bekezdés és (4) bekezdés a) pont], amiért őt 1 év - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 200.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte azzal, hogy azt meg nem fizetése esetén 2000 forintonként kell egy-egy napi fogházbüntetésre átváltoztatni.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésekbe beszámította azzal, hogy a felfüggesztett szabadságvesztések esetén e rendelkezés csak a büntetés végrehajtása esetén hatályosul.

Döntött az eljárás során lefoglalt tárgyak sorsáról, továbbá a bűnösnek kimondott vádlottakat külön-külön, felmerülésük arányában kötelezte a bűnügyi költség viselésére, míg a felmentett vádlottakkal kapcsolatban felmerült bűnügyi költségről megállapította, hogy azt az állam viseli.

A Budapest Környéki Törvényszék ítélete IV. r., VII. r., VIII. r. és XIII. r. vádlottak vonatkozásában a 2012. év szeptember hó 21. napján, míg III. r. és V. r. vádlottak vonatkozásában a 2013. év február hó 1. napján első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész valamennyi vádlott vonatkozásában tudomásul vette, az ellen I. r. és II. r. vádlott védője a kiszabott büntetés enyhítéséért, VI. r. vádlott védője a tényállás téves megállapítása miatt felmentésért, másodlagosan enyhítésért, IX. r. és XI. r. vádlott védője, valamint XII. r. vádlott és védője a bűnösség megállapítása miatt felmentésért, XIV. r. vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért, XV. r. vádlott és védője az orgazdaság vonatkozásában felmentésért, a rongálás vonatkozásában pedig a kiszabott büntetés enyhítéséért, végezetül XVI. r. vádlott és védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2013. év április hó 8. napján kelt BF.305/2013/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, a tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékok mérlegelésével, a

Be. 351. § (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentesen állapította meg, és részletesen megindokolta. Kifejtette, hogy a VI., IX., XI., XII., XIV. és XV. r. vádlottak és védőik felmentést célzó fellebbezése a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja, amely azonban a tényálláshoz kötöttség folytán nem vezethet eredményre, figyelemmel arra, hogy a tényállás megalapozott.

A Fellebbviteli Főügyészség átiratában rámutatott, hogy a helyesen megállapított tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlottak bűnösségére, és cselekményeik minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jog szabályainak. A bűnösségi körülményeket is hiánytalanul számba vette és súlyuknak megfelelően értékelte az elsőfokú bíróság, melynek eredményeként minden vádlottal szemben személyre szabott és arányos büntetést alkalmazott. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla másodfokú nyilvános ülését megelőzően II. r. vádlott védője az enyhítést célzó fellebbezését írásban is megindokolta. Ebben kifejtette, hogy a bűncselekmény elkövetése óta több mint öt év telt el, amely már önmagában jelentős enyhítő körülmény. Újfent hivatkozott a II. r. vádlott mindvégig következetes, beismerő vallomásaira, amelyekkel nagymértékben segítette a bűncselekmény felderítését, és nem utolsó sorban az ügyben eljáró hatóságok munkáját. Mindezekre figyelemmel, a II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés próbaidőre felfüggesztését indítványozta.

A XVI. r. vádlott meghatalmazott védője írásban részletesen indokolt fellebbezésében rámutatott, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert az egyrészt ellentétes az iratok tartalmával, másrészt a bíróság tényből további tényre helytelenül következtetett. Ugyanakkor álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a másodfokú bíróságnak lehetősége van helyes tényállást megállapítani, ezért azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság tényállását pontosítsa, helyesbítse, és ennek eredményeként XVI. r. vádlottat az ellene emelt vád alól - bizonyítottság hiányában - mentse fel.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén I. r. és II. r. vádlottak és védőik az enyhítésre irányuló fellebbezésüket fenntartották. A VI. r. vádlott védője elsősorban az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését indítványozta, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítését szorgalmazta. A IX. r. vádlott védője - megalapozatlanság okán - hatályon kívül helyezést indítványozott. A XI. r. és XII. r. vádlottak védője a felmentés mellett másodlagosan a kiszabott büntetések enyhítését indítványozta. A XIV. r. és XV. r. vádlottak védői a felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezését változatlanul fenntartották. A XVI. r. vádlott védője a felmentés végett bejelentett fellebbezését ugyancsak fenntartotta.

A vádlotti és védői fellebbezések közül VI. r., XIV. r. és XVI. r. vádlottak perorvoslata - az enyhítést célzó részükben - alaposak, míg a többi vádlott és védőjének fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlottak és védők fellebbezése folytán az elsőfokú ítéletet a Be. 349. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét bírálta felül.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta.

A Fővárosi Ítéltábla nem osztotta a XII. r. vádlott védőjének a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés során keletkezett lehallgatási anyagnak a bizonyítékok köréből történő kizárására vonatkozó indítványát.

A bírói engedélyhez kötött titkos információszerzés törvényes előfeltételeit a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2008-2009. években hatályos 63. és 69. §-ai tartalmazták. A jogi szabályozás következetesen az „alkalmazással érintett személyről” szól. Ennek oka, hogy a titkos információgyűjtés nem a Be. által szabályozott eljárás, a nyomozást megelőző felderítési szakban zajlik, melyben - többek között - az elkövetők kiléte, köre pontosan nem ismert. Így a megfigyelés alanyává válhat olyan személy is, akit a későbbi bizonyítás összefüggéseiből adódóan az ügy nem érint, nem lesz gyanúsított. Ezért nincs jelentősége annak, hogy a lehallgatással érintett ügyben a XII. r. vádlott később milyen eljárásjogi pozícióba került. (EBH 2001. évi 505. számú jogeset)

Megállapítható továbbá, hogy a telefonlehallgatási anyag felhasználásakor, az akkor hatályos Be. 206/A. § (2) bekezdése alapján a titkos információgyűjtés eredménye olyan bűncselekmény esetében is felhasználható, amelyet az engedélyben nem jelöltek meg, feltéve, hogy a Be. 201. § és 206/A. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak.

A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a módosított vád szerint is az orgazdaság büntette őt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, szándékos bűncselekmény (Be. 201. § (1) bekezdés a) pont).

A Be. 206/A. § (1) bekezdése b) pontjával kapcsolatban pedig rögzíthető, hogy - miután a nyomozás elrendelésére már 2008. április 5-én sor került - a haladéktalan feljelentési kötelezettség elmulasztása értelemszerűen szóba sem kerülhet.

Hangsúlyozandó, hogy a titkos információgyűjtés során elért eredmények bevonását a büntetőeljárásba - a hatályos Be. 206/A. §-a szerint is - elsődlegesen az ügyész mérlegelésétől teszi függővé, mert ő a nyomozás ura, neki kell eldönteni, hogy a nyílt eljárásban beszerzett bizonyítékok kiegészítésére szükség van-e. Amennyiben úgy ítéli meg, hogy ezek az adatok pótolhatatlanok, kezdeményezi a nyomozási bírónál az alkalmazhatóságról szóló döntés meghozatalát, amely jelen ügyben meg is történt. (nyomozati iratok I. sz. mellékletének 21. oldala) A vádiratban pedig az ügyész indítványozta ennek bizonyítékként történő értékelését.

A fentiekből megállapítható, hogy a más ügyben engedélyezett titkos információgyűjtés során keletkezett hanganyag felhasználhatóságának feltételei mind az akkori, mind a jelenleg hatályos Be. rendelkezései szerint fennálltak, és a XII. r. vádlottal szemben felhasználhatóak.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította továbbá azt is, hogy a Budapest Környéki Törvényszék a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben értékelte, mérlegelte, tényből tényre is a logika szabályainak megfelelően következtetett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részt megalapozott, az döntően mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, azonban több helyen kiegészítésre, pontosításra szorul az iratok tartalma alapján, figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjában írtakra:

- Az elsőfokú ítélet 9. oldalának 8. bekezdése - I. r. vádlott 3.) pont alatti elítélése kapcsán - azzal egészítendő ki, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje 2009. január 26-án járt le;
- a 9. oldal 9. bekezdése - a II. r. vádlott személyi körülményeit illetően - azzal pontosítandó, hogy a II. r. vádlott élettársi kapcsolata megszűnt, egy kiskorú

gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá beteg édesanyját esetenként anyagilag támogatja;

- a 10. oldal 7. bekezdését - a VI. r. vádlott vonatkozásában - azzal szükséges kiegészíteni, hogy a vele szemben jogerősen kiszabott szabadságvesztés próbaideje 2007. október 29-én telt le;
- a 11. oldal 4. bekezdése - a IX. r. vádlottat illetően - azzal pontosítandó, hogy a IX. r. vádlottal szemben a Pesti Központi Kerületi Bíróság által kiszabott börtönbüntetés próbaideje a 2009. év október hó 25. napján telt le;
- a 11. oldal 8. bekezdése és a 12. oldal 1. bekezdése - a XI. r. vádlott vonatkozásában - azzal pontosítandó, hogy a XI. r. vádlott a 2.) szám alatt feltüntetett büntetését a 2008. év augusztus hó 20. napján kezdte letölteni, abból feltételesen 2010. év január hó 17. napján szabadult, büntetését ténylegesen 2010. év május 16. napján töltötte ki;
- a 12. oldal 3. bekezdése azzal pontosítandó, hogy a XII. r. vádlott jelenleg munkanélküli.
- Végezetül a 12. oldal 9. bekezdése azt a kiegészítést igényli, hogy a XV. r. vádlott korábbi elítélésének próbaideje 2008. október 6. napján járt le, és a 2013. év október hó 6. napján elévült a büntetés végrehajthatósága.

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítélete immár felülbírálatra alkalmassá vált.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat milyen körben és miért fogadott el, melyeket milyen okból, miért vetett el. Ezért a XVI. r. vádlott védője által felvetett - a Be. 373. § (1) bekezdés III/a. pontjára alapított - az ítélet hatályon kívül helyezését célzó védői indítvány nem foghatott helyt.

A vádlottak által elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatban általánosságban elmondható, hogy azt előre pontosan eltervezték, megszervezték, a szerepeket leosztották, az eltulajdonított járművet szétszerelték, elrejtették, a rakományt terítették.

Az I. r. és II. r. vádlottak bűnösségükre is kiterjedő beismerő vallomásaik alapján - amelyeket a biztonsági kamerák felvételei és tanú1 tanú vallomása is alátámasztott - az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette tényállásában a 228 darab televízió készüléket tartalmazó kamion eltulajdonításának körülményeit. E körben helyesen utalt arra az I. r. vádlott védője, hogy az I. r. vádlott a tárgyaláson elismerte bűnösségét, szemben az elsőfokú ítélet 22. oldal 4. bekezdésében foglaltakkal. (2011. november 4-ei tárgyalási jegyzőkönyv 11. oldala)

Helyes mérlegeléssel állapította meg a Budapest Környéki Törvényszék, hogy a XV. r. vádlott legkésőbb a Budapest ... utcai telephelyen, a nyerges vontató lekapcsolásakor felismerte, hogy mind a kamion, mind az azon lévő szállítmány bűncselekmény elkövetéséből származik. Erre a tudattartalomra utal a jármű szerelvény általa történő felgyújtása is, amire azért került sor, mert félt, hogy az ujjlenyomatai alapján a hatóság látókörébe kerül.

A VI. r., XII. r. és XIV. r. vádlottak voltak azok, akik a telephelyen várták a kamion érkezését. A VI. r. vádlott volt az, aki a bejutást és a szerszámokat biztosította. Mindhárom vádlott részt vett vagy szemtanúja volt a kamionról a plomba leverésének, a nyerges vontató lekapcsolásának és elvitelének, illetve több napon keresztül pakolták, illetve segédkeztek a 228 darab televízió készülék elszállításában. Mindezen körülményekből helyesen vont arra következtetést az elsőfokú bíróság, hogy valamennyien tisztában voltak a szállítmány lopott voltával.

Nem osztotta ebben a körben a másodfokú bíróság a XII. r. vádlott védőjének azon érvelését, hogy a vádlott nem a saját anyagi hasznára cselekedett. A titkos információgyűjtés eredménye alapján megállapítható - különösen a 2008. április 4-én 15 óra 02 perckor (nyomozati iratok I. számú melléklet 37. oldala), 2008. április 4-én 21 óra 34 perckor (nyomozati iratok I. számú melléklet 53. oldala), 2008. április 8-án 17 óra 59 perckor (nyomozati iratok I. számú melléklet 161. oldala) -, hogy a lefolytatott beszélgetések során a kamionnyi televízió fél áron történő megvásárlásáról, eladásuk esetén a darabonkénti haszonról és 44 darab készülék értékesítéséről beszélt. (A teljes lehallgatási anyagot az elsőfokú bíróság a 16. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldala szerint a tárgyalás anyagává tette)

A XIV. r. vádlott maga nyilatkozott úgy, hogy 25 ezer forintot kapott a segítségért. Ezen túlmenően a XIII. r. vádlott vallomása szerint abban egyezett meg a XIV. r. vádlottal, hogy a XII. r. vádlott más személy útján meg tudja venni a televíziókat, a kapott pénzt pedig elosztják. Ez utóbbi nyilatkozat pedig megerősíti a lehallgatási anyagban foglaltakat. A III. r. vádlott önmagát is terhelő vallomásával együtt pedig a rendelkezésre álló bizonyítékok alkalmasak arra, hogy a XIV. r. vádlott haszonszerzési célzatára alappal lehessen következtetni.

A VI. r. vádlott tudattartalmáról - az értékelési körbe vonható bizonyítékok alapján - annyi volt megállapítható, hogy más - feltételezése szerint a főnökei - érdekében, az ő hasznukra cselekedett, hiszen tőlük kapta az utasítást a kamion beengedésére.

A rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a XI. r. vádlottat a XII. r. vádlott kérte meg a pótkocsi telephelyről történő kivontatására, melynek a XI. r. vádlott eleget tett, és nyitott állapotban egy XV. kerületi parkolóban hagyta. A fenti ténymegállapítást a híváslisták adatai és a lefoglalási határozat támasztotta alá.

A fenti körülményekből és abból, hogy a XI. r. vádlott a 10 darab televízió készüléket a beígért anyagi haszon reményében szállítólevél és fuvardíj nélkül Veszprémbe szállította, levonható az a következtetés, hogy tisztában volt azzal, miszerint azok bűncselekményből származnak.

A IX. r. vádlott vonatkozásában helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a IX. r. vádlott által sem vitatottan a 10 darab televízió készülékhez számlát, jótállási jegyet nem kapott, szállításuk a szokásos okiratok nélkül történt. Két darab készülék értékesítésénél pedig saját hasznára cselekedett. Mindezen körülményekből alappal tudhatta, hogy azok bűncselekményből származnak.

A XVI. r. vádlott tudattartalmára ugyancsak helyesen következtetett az elsőfokú bíróság azzal, hogy - egyetértve a védelemmel - a titkos információ gyűjtés eredménye a XVI. r. vádlott vonatkozásában nem használható fel. Így az elsőfokú ítélet 54. oldalának 3. bekezdéséből az erre utaló részt kirekeszti a másodfokú bíróság a bizonyítékok köréből, továbbá az 51. oldal 4. bekezdésében idézett mondatrészből pedig csak a XII. r. vádlott tudattartalmára vonható következtetés. A XVI. r. vádlott nem vitatta, hogy a VIII. r. vádlottól ő kért engedélyt arra, hogy a telephelyén a kamion parkolhasson, és miután azt megkapta, ezt a tényt közölte a XII. r. vádlottal. A VIII. r. vádlott vallomása alapján megállapítható, hogy április 7-én azzal hívta fel a XVI. r. vádlottat, hogy a televízió készülékeket a dobozokkal együtt vigyék el a raktárból. A XVI. r. vádlott azonnal tudta, hogy miről van szó, nem utasította vissza a VIII. r. vádlott kérését, hanem rögtön értesítette a XII. r. vádlottat azzal, hogy arról nem volt szó, hogy a raktárba is pakolnak, ezért azonnal intézkedjen.

A fenti tényekből pedig levonható az a következtetés, hogy a XVI. r. vádlott pontosan tudta, hogy a kamionnak nem parkolás céljából kellett a telephely, hanem azért, hogy az azon lévő eltulajdonított szállítmányt, televízió készülékeket értékesítsék, ezért kerültek lepakolásra, és a telep raktárában lévő készülékek is ebből a rakományból származtak. Az a tény, hogy önként jelentkezett a rendőrségen tanúként, részben a VIII. r. vádlott, részben a saját büntetőjogi felelősségének az előzetes elhárítása céljából történt.

A védelemnek a felmentést célzó fellebbezése a tényállást a bírói mérlegelésen keresztül támadja, a vádlotti védekezések elfogadását célozza, amely a jelenlegi perrendi szabályok mellett a másodfokú eljárásban nem vezethet eredményre.

Az elsőfokú bíróság az irányadó történeti tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és törvényes volt a bűncselekményeik minősítése is.

A 2013. év július hó 1. napján hatályba lépett a 2012. évi C. törvény, melynek következtében - figyelemmel a Btk. 2. §-ában megfogalmazott időbeli hatályra vonatkozó rendelkezésekre - vádlottanként kellett vizsgálni, hogy melyik Btk. alkalmazása eredményez enyhébb elbírálást. Ennek során a Fővárosi Ítéltábla

megállapította, hogy a vád tárgyává tett bűncselekmények büntetési tételei mind a régi, mind az új Btk.-ban azonosak és ugyancsak egyforma szabályok találhatók a halmazati büntetés kiszabására vonatkozó elvek között is.

A középértékes büntetéskiszabás irányadó mindkét törvényben, azonban attól - megfelelő indokolás mellett - el lehet térni.

Ugyanakkor az új törvény 38. § (2) bekezdés a) pontja értelmében, ha a feltételes szabadságra bocsátás lehetősége nem kizárt, annak legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő nap.

Az elkövetéskori törvény alapján fő szabály szerint a börtönben végrehajtandó szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követően nyílt meg a feltételes szabadságra bocsátás elvi lehetősége.

A fenti két jogszabályi rendelkezés összevetéséből, valamint a Kúria idevonatkozó 4/2013. számú BKv véleményében foglaltak alapján - mely szerint a feltételes szabadságra bocsátás kétharmados lehetősége enyhébb elbírálást tesz lehetővé - a Fővárosi Ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy az I. r., II. r., VI. r., XIV. r., XV. r. és XVI. r. vádlottak vonatkozásában a 2012. évi C. törvényt kell alkalmazni.

Ennek folyományaként a fent megjelölt vádlottak által elkövetett bűncselekményeket is az új törvény szerint kellett minősíteni.

Így az I. r. és II. r. vádlottak vagyon elleni bűncselekményei a 2012. évi C. törvény 370. § (1) bekezdése, (4) bekezdés a) pontja és a 380. § (1) bekezdése szerint minősülnek.

A VI. r., XIV. r. és XVI. r. vádlottak vagyon elleni bűncselekmények a 2012. évi C. törvény 379. § (1) bekezdés c) pontja és (4) bekezdés a) pontja szerint minősül.

A XV. r. vádlott vagyon elleni bűncselekménye a 2012. évi C. törvény 379. § (1) bekezdés c) pontja és (4) bekezdés a) pontja, valamint a 371. § (1) bekezdése és (4) bekezdés a) pontja szerint minősül.

A társtettesi elkövetésre vonatkozó rendelkezések a 2012. évi C. törvény 13. § (3) bekezdésében, míg az elkövetési értékek a 459. § (6) bekezdés b) és c) pontjaiban foglaltak alapján minősülnek.

Az elsőfokú bíróság által adott jogi indokolás körében kifejtettekkel egyetértett a másodfokú bíróság is, azzal a kiegészítéssel - figyelemmel a védői érvelésre -, hogy az orgazdaság akkor is megállapítható, ha az elkövető más személy vagyoni haszna érdekében cselekedett. E pontosítással a jogi indokolás teljes körűvé vált.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság legnagyobb részt számba vette és értékelte a vádlottak javára szóló enyhítő, továbbá a terhükre értékelendő súlyosító körülményeket, azonban ezek - az időközben bekövetkezett változásokra is figyelemmel - több helyen pontosításra és kiegészítésre szorulnak az alábbiak szerint:

Az I. r. vádlott esetében további enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomását, míg súlyosítóként vette száma a társtettesi elkövetést és azt, hogy az elkövetési érték e vádlott esetében a minősítéshez megkívánt felső értékhatárhoz közelít.

A II. r. vádlottnál további enyhítő körülményként értékelte azt, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, továbbá, hogy édesanyja megélhetéséhez is hozzájárul anyagilag. Súlyosító körülmény ugyanakkor a társtettesi elkövetés és az is, hogy az elkövetési érték az ő esetében is közelít a minősítéshez megkívánt felső értékhatárhoz.

A VI. r. vádlott vonatkozásában a súlyosító körülményeket kellett kiegészíteni azzal, hogy ő mintegy félévvel a próbaidő letelte után követte el az újabb bűncselekményét és az elkövetési érték az ő esetében is a felső határhoz közelít.

A IX. r. vádlottnál súlyosító körülmény a felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatti elkövetés.

A XIV. r., XV. r. és XVI. r. vádlottak esetében ugyancsak súlyosít az elkövetési érték felső határhoz közelsége.

Ugyanakkor valamennyi vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként értékelte a Fővárosi Ítéltábla a másodfokú eljárás befejezéséig bekövetkezett további időmúlást.

Az I. r., II. r., VI. r., XI. r., XII. r., XIV. r. és XV. r. vádlottaknál az elsőfokú bíróság által a Btk. 36. §-a alapján kiszabott - az I-II. r. és XV. r. vádlottaknál a Btk. 81. § (1)-(3) bekezdéseiben foglaltakra is tekintettel - határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetésekkel érhetőek el a büntetési célok.

A XVI. r. vádlottnál - figyelemmel a 60 éves vádlott büntetlen előéletére, cselekvőségére és a belső arányosság követelményeire is - a másodfokú bíróság lehetőséget látott a Btk. 82. § (2) bekezdés d) pontjának felhívásával a törvényben meghatározott büntetési tételnél enyhébb büntetést kiszabni, mert úgy ítélte meg, hogy annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne.

A VI. r., XIV. r. és XVI. r. vádlottaknál a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdéseiben megfogalmazottak alapján - az időmúlásra figyelemmel - a másodfokú bíróság enyhítette a próbaidő tartamát.

A korábban - a régi-új Btk. alkalmazásának problematikájánál - kifejtettek szerint az I., II., VI., XIV., XV. és XVI. r. vádlottak vonatkozásában megállapította a Fővárosi Ítéltábla, hogy ők a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a büntetésük kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra azzal, hogy ez a rendelkezés a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlottak esetében kizárólag akkor hatályosul, ha büntetésük végrehajtását utóbb elrendelik.

A különös visszaesőként elítélt XI. r. és a visszaesőként elmarasztalt XII. r. vádlottaknál - éppen visszaesői minőségük miatt - fel sem merülhet a kétharmados feltételes szabadságra bocsátás intézménye, míg a IX. r. vádlott esetében, akit pénzbüntetésre ítélt a bíróság, nem volt indokolt a főszabálytól való eltérés.

A szabadságvesztések végrehajtási fokozata a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja értelmében börtön, míg az előzetes fogvatartásban töltött idők beszámításáról a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdéseinek felhívásával rendelkezett a bíróság.

A végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlottak esetében a közügyektől eltiltásra vonatkozó rendelkezéseket a Btk. 61-62. §-ai tartalmazzák, míg a pénzbüntetésre vonatkozó szabályok a Btk. 50. § (1)-(3) bekezdéseiben találhatók.

A vagyonelkobzásra vonatkozó jogszabályi hely a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja, míg a felfüggesztett szabadságvesztés elrendeléséről a Btk. 87. § b) pontja tartalmaz rendelkezést.

A XV. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság elrendelte egy korábbi, jogerősen kiszabott szabadságvesztés végrehajtását is. A rendelkezésre álló iratok alapján a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a XV. r. vádlottat a Fejér Megyei Bíróság a 2006. év október hó 6. napján jogerős B.244/2006/2. számú ítéletével vesztegetés büntette miatt 5 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. tvr. 18. § (1) bekezdésének d) pontja, valamint a 18/A. § (1) bekezdése és a Legfelsőbb Bíróság 4/2006. BJE számú jogegységi határozatában írtak alapján a fellebbviteli bíróság megállapította, hogy a XV. r. vádlott korábbi büntetése elévült, mert az öt évet el nem érő szabadságvesztés elévülési ideje öt év, mely határidő a próbaidő leteltének napján kezdődik. Mindezek alapján a XV. r. vádlott büntetése a 2013. év október hó 6. napján elévült. Ezért a másodfokú bíróság a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését mellőzte.

A másodfokú bíróság a XII. r. vádlott védőjével nem értett egyet abban a kérdésben, hogy a vádlottal szemben nem alkalmazható pénzmellékbüntetés. Jóllehet a vádlott

munkánélküli, ugyanakkor a rendelkezésre álló adatok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy rendelkezik vagyonnal, ezért vele szemben az 1978. évi IV. törvény 64. § (1) bekezdésének felhívásával törvényesen alkalmazott pénzmellékbüntetést az elsőfokú bíróság.

A másodfokú bíróság a nyilvános ülésen elhangzottak alapján rögzítette a II., XV. és XVI. r. vádlottak személyi igazolványainak pontos számát.

Az elsőfokú bíróság járulékos kérdésekben hozott döntéseit a másodfokú bíróság törvényesnek találta, ezért azokat helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására a Be. 372. § (1) bekezdése alapján került sor, míg egyéb - törvényes - rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésében írtak alapján hagyta helyben a másodfokú bíróság.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Fővárosi Ítéltábla a Be. 381. § (1) és (2) bekezdéseiben írtak alapján rendelkezett.

Budapest, 2013. év október 30. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Németh Nándor sk.
előadó bíró

Dr. Magócsi István sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 12.B.66/2010/115. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.162/2013/15. számú ítéletében írt változtatásokkal I. r., II. r., VI. r., IX. r., XI. r., XII. r., XIV. r., XV. r. és XVI. r. vádlottak vonatkozásában a 2013. év október hó 30. napján jogerős és - VI. r., XI. r., XII. r., XIV. r. és XVI. r. vádlottak szabadságvesztésének kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2013. év október hó 30. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Czibere Éva
tisztviselő